

Daniel: Jag kände framför allt Matte i Frontlash på den tiden, det var typ han och jag som lyssnade på NYHC och tipsade varandra om olika band. Sen när de startade Sabotage skickade han skivor varje gång de spelat in och jag lyssnade i början och hade inga tankar om det, sen blev det mer och mer fencwalking och namnen på deras skivor hade ju namn som "Betraktelser från staketet" och "Faderskap i gråzonen". Till slut tänkte jag att var fan står ni politiskt jag känner ju dig sedan länge? Men han menade på att de inte är några extremister.

Jag tror det var Mikael Sörling som skrev att nu är de inte bara på staketet, nu har de klivit över det.

Daniel: Jag har slutat följa dem sedan ganska många år tillbaka, det är märkligt alltså. Men jag har förstått att det har skett en förskjutning åt höger och att de som inte vill vara med på den resan inte är riktigt välkomna.

Jag är ju geografinörd, tycker det är väldigt viktigt att veta att Scheikes Rebeller var från Örebro, att Gymnastiken var från Luleå, det känns som ni också gärna vill gå in på var band kommer ifrån?

Daniel: Jag sorterar mina skivor geografiskt. Ett tag var det New York-backen sorterat efter de olika stadsdelarna. Men det är inte alltid det går att klustra ihop band och skivor, det finns inte alltid en tydlig musikalisk koppling där olika band kan ha samma medlemmar och det enda de har gemensamt är varifrån de kommer. Det blir extremt störigt med alla nya, internationella band. När man åker på bilresor och kommer till en ny stad måste man lyssna på låt kopplad till den staden, så kan man jobba sig igenom hela Sverige.

Berätta om den här vinylklubben ni drog igång?

Daniel: När Speedway skulle släppa sin första sjuva på Tripple-B Records, vi höll ju på att svimma så fett det var, ett svenskt hardcoreband på ett amerikanskt bolag. Så vi gjorde en gruppbeställning, skitmånga som hakade på och vi kände att det kunde vi göra igen. Då kom vi på konceptet, Nere På Nolls vinylklubb. Sen utvecklade vi det lite så det blev grisen i säcken, man fick swisha in en hundring för att få hem en sjuva utan att veta vad det skulle vara. Första släppet blev Sekunderna från Umeå. Vi frågade om vi kunde få köpa 40 ex av deras andra sjuva Hjärtat till ett bra pris och om vi kunde få göra ett eget omslag också. De designade upp en variant som bara fanns i 40 ex. Det var målet, att välja ut ett bra släpp och om möjligt få ett limiterat omslag. Vi, jag och David är ju collector scums, likaså många som är med i klubben. Sen satte vi upp studiecirklar och fick in lite pengar den vägen så att vi kunde köpa in fyra eller fem olika tolvor som man fick hem för hundra spänn. Men det blev en sån jävla administration med det där, det blev som att ha ett eget skivbolag och se till att saker kommer i tid. Det var någon gång vi inte hann skicka ut i rätt tid. Den sista vi skulle göra var en re-issue på Kung Pung-sjuan, men då fick vi den av Larzon som hade flera ex liggandes, det var hans gåva till scenen men då hade vi helt plötsligt pengar över och

vi hade bara tänkt att göra tolv släpp, då körde vi Sidestep-tolvan som en bonus.

Robin: Kung Pung är den enda som inte är ny, Larzon hade inga omslag till den så vi gjorde egna. Annars var det bland annat Blood Sermon med Onkel Konkel-rippen, Belvedear som är kanadensisk skatepunk och det amerikanska metalcorebandet Abrasion. Även om det var kul blev det jävligt mycket när vi även skulle rodde podden.

Trallpunkten då, som dominerar Second Class Kids Records, har ni någon koll på de banden?

Robin: Näe, inte direkt. Det är säkert en hel del jag skulle känna igen om jag hör det men ingenting som finns i skivbackarna. Men mycket av den bra trallpunkten som jag lyssnar på kommer ju av att man lyssnat på de där Definitivt 50 Spänn och Röjarskivan.

Jag tycker att trallpunkten har blivit bättre nu än vad den var på 90-talet.

Robin: Jag satt förresten och kollade på Pastoratet, visste är de släppta på Second Class Kids? Och Death By Horse som vi snackade om tidigare, men vad var det mer... jo M.I.D. De var ju med på Röjarskivan och är jävligt bra där. Mycket av det de släppte på 90-talet var ju jävligt hårt.

Innan vi avslutar, finns det några fler band ni tycker att man bör kolla upp?

Robin: Historiskt, under den tiden jag har varit aktiv i Örebro hardcorescen skulle jag säga att Let Me Out är det man ska kolla upp, de är så jävla bra. Path Of No Return är ju klassiker, vill man ha nyare grejer kan man med fördel kolla in Times Of Desperation.

Daniel: Jag släppte ju en kassett med ett nytt Fagerstaband som heter Eagles Empire som är apbra, det är typ Integrity-dyrk. Mormordax, när de kommer med sin demo snart. Folk har säkert koll på de nya svenska hardcorebanden men Outstand från Göteborg är ett av de bättre. Två saker som inte är svenskt men som är jävligt bra är Apex Predator från Seattle, bland det hårdaste som finns. Sen, Dead Hero från Bogota i Colombia, de är lite skin-influerat men ändå melodiös punk med en tjej som sjunger på spanska.

Är det något mer ni vill tillägga innan vi avslutar?

Robin: Häng med oss! Koppla gärna ihop oss med band som är aktuella, eller inte aktuella. Kolla in Dollar Grin Records på Big Cartel. Maila oss på nerepanoll@gmail.com och @nerepanoll på Instagram.

Daniel: Kom med tips! Gärna roliga grejer, knäppa saker som hänt. Galen merch eller någon person som flippat, sånt är alltid roligt att gaggas om. Att få snacka med folk om punk och hardcore är det som drivit oss i alla år, så interaktion är viktigt.

Robin: Tack för allt bra jobb ni gör med tidningen och med skivbolaget.

